

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1968-1969.

18 DECEMBRE 1968.

Proposition de loi modifiant les lois coordonnées sur les pensions de réparation.

DEVELOPPEMENTS

MESSIEURS,

La présente proposition de loi vise à apporter certaines modifications aux lois coordonnées sur les pensions de réparation, reprises dans la proposition de loi n° 119/1 (Chambre) du 2 février 1966, considérée comme non avenue par suite de la dissolution des Chambres le 1er mars 1968.

Ne figure plus dans la proposition de loi, la suppression de l'article 9, § 2, puisque cette revendication a été reprise dans le projet gouvernemental n° 485 du 27 novembre 1967, que le Gouvernement actuel a décidé de relever de la caducité.

Modification de l'article 13.

Les lois coordonnées sur les pensions de réparation ne permettent la reconnaissance de la qualité de grand invalide que lorsque l'invalidité atteint 100 % et lorsque les conditions suivantes sont remplies :

1. lorsqu'il s'agit de séquelles de blessures de guerre ou d'accidents au sens de l'article 4 : bénéficiaire de 100 % pour invalidités multiples, dont l'une atteint 80 % au moins;

2. lorsqu'il s'agit de séquelles de blessures ou d'accidents autres que celles définies à l'article 4 : bénéficiaire de 100 % pour invalidités multiples, dont l'une atteint 80 % au moins et de l'indemnité pour amputation ou pour l'aide d'une tierce personne;

3. lorsqu'il s'agit de maladies : bénéficiaire de 100 % pour une seule affection dont le numéro figure à l'arti-

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1968-1969.

18 DECEMBER 1968.

Voorstel van wet tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen.

TOELICHTING

MIJNE HEREN,

Dit voorstel van wet heeft ten doel in de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen de wijzigingen aan te brengen welke vervat zijn in het voorstel van wet n° 119/1 van de Kamer van 2 februari 1966, dat is komen te vervallen ten gevolge van de ontbinding der Kamers op 1 maart 1968.

In dit wetsvoorstel wordt niet meer gesproken van de opheffing van artikel 9 § 2, aangezien die eis is overgenomen in het regeringsontwerp n° 485 van 27 november 1967, dat de huidige Regering besloten heeft te ontheffen van verval.

Wijziging van artikel 13.

Ingevolge de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen is de erkenning als groot-invalide slechts mogelijk voor zover de invaliditeit 100 % bereikt en de volgende voorwaarden vervuld zijn :

1. wanneer het de nasleep betreft van oorlogskwetsuren of ongevallen in de zin van artikel 4 : een invaliditeit van 100 % genieten wegens verscheidene invaliditeiten, waarvan een ten minste 80 % bereikt;

2. wanneer het de nasleep betreft van andere kwetsuren of ongevallen dan bepaald bij artikel 4 : een invaliditeit van 100 % genieten wegens verscheidene invaliditeiten, waarvan een ten minste 80 % bereikt, en de vergoeding voor amputatie of voor hulp van een derde persoon;

3. wanneer het ziekten betreft : een invaliditeit van 100 % genieten voor een enkele aandoening waarvan

cle 13, 1°, et de l'indemnité spéciale pour l'aide d'une tierce personne.

Nous estimons que l'invalidé à 100 %, que ce soit pour une invalidité unique ou multiple, est un invalide à 100 % et que le bénéfice du statut des grands mutilés et invalides doit lui être accordé.

Certes, le blessé est méritant, mais le malade l'est tout autant, car c'est au service de la Patrie qu'ils ont tous deux contracté leur invalidité.

En outre, le malade a généralement des frais beaucoup plus importants que le blessé.

Nous pensons que le bénéfice du statut spécial doit être accordé d'office à tous ceux dont l'invalidité est fixée à 100 %.

Suppression de l'article 14.

Cet article n'a plus de justification si l'article 13 est modifié comme nous le proposons ci-avant.

Modification de l'article 16.

A l'occasion de la revision périodique, sont seules réexaminées les affections à pourcentage d'invalidité.

Nous estimons que l'O.M.L. devrait revoir également les affections à 0 % et reconnues. Sinon, l'intéressé doit solliciter la réouverture de son dossier du chef d'aggravation, avec les conséquences qui peuvent en résulter.

Modification de l'article 21.

L'article 1er, § 3, de la loi du 24 avril 1958 a accordé, sous certaines conditions, une pension aux veuves qui ont épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation.

Il a prévu, en particulier, que ne pouvaient prétendre à la pension, les veuves dont le mariage n'a pas duré un an au moins.

Il s'agit là d'une condition arbitrairement fixée dans la loi et d'une pénalisation, dont nous demandons le retrait.

D'autre part, la loi du 24 avril 1958 fixe dans une mesure que nous ne pouvons admettre, le taux de la pension accordée aux veuves mariées après le fait dommageable, ainsi qu'aux orphelins conçus après le même fait; c'est pourquoi, nous sollicitons en faveur des intéressés, l'octroi d'une pension au même taux que celui accordé aux veuves mariées avant le fait dommageable.

Par ailleurs, les veuves 1914-1918 peuvent obtenir une pension de réversion, sans qu'il y ait relation de cause à effet entre l'invalidité et le décès, pour autant que l'invalidé ait eu au moins 30 % pour blessure avec chevron de blessure ou 60 % pour maladie.

het nummer voorkomt in artikel 13, 1°, en de bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon.

Wij zijn van mening dat een invalide naar rato van 100 %, onverschillig of het een enkele of verscheidene invaliditeiten betreft, een invalide naar rato van 100 % is en dat hij het statuut van groot-verminkte en -invalide moet genieten.

Degene die kwetsuren opliep is ongetwijfeld verdienstelijk, maar dit geldt in dezelfde mate voor de zieke, want beiden zijn invalide geworden in dienst van het Vaderland.

Bovendien brengt een ziekte gewoonlijk veel grotere uitgaven met zich dan de nasleep van een kwetsuur.

Wij zijn van mening dat het bijzonder statuut ambtshalve moet toegekend worden aan degenen wier invaliditeit op 100 % is vastgesteld.

Opheffing van artikel 14.

Dit artikel is niet meer te verantwoorden indien artikel 13 gewijzigd wordt zoals wij voorstellen.

Wijziging van artikel 16.

Bij gelegenheid van de periodieke herziening worden alleen de aandoeningen met invaliditeitspercentage onderzocht.

Wij menen dat de G.G.D. ook de erkende aandoeningen, waarvan het percentage is vastgesteld op 0 %, zou moeten herzien. Anders zou de belanghebbende de heropening van zijn dossier moeten aanvragen wegens verergering van zijn toestand, met de gevolgen die daaruit kunnen voortvloeien.

Wijziging van artikel 21.

Artikel 1, § 3, van de wet van 24 april 1958 heeft onder sommige voorwaarden een pensioen toegekend aan de weduwen die na het schadegeval in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen.

In het bijzonder is bepaald dat de weduwen wier huwelijk niet ten minste één jaar heeft geduurd, geen aanspraak kunnen maken op het pensioen.

Wij vragen de intrekking van deze willekeurig in de wet opgenomen voorwaarde, die tevens een straf is.

Daarenboven stelt de wet van 24 april 1958 een voor ons onaanvaardbaar bedrag vast voor de pensioenen welke worden toegekend aan de weduwen die na het schadegeval zijn gehuwd alsmede aan de wezen die daarna zijn verwekt; wij vragen dan ook dat ten gunste van de belanghebbenden een zelfde pensioen wordt toegekend als aan de weduwen die vóór het schadegeval zijn gehuwd.

Voorts hebben de weduwen van 1914-1918 aanspraak op een overdraagbaar pensioen, zonder dat er een oorzakelijk verband moet bestaan tussen de invaliditeit en het overlijden, voor zover aan de invalide ten minste 30 % is toegekend voor verwonding met kwetsuurstreep of 60 % voor ziekte.

Les veuves des invalides 1940-1945 ne bénéficient pas de cette pension de réversion. Une différenciation aussi nette chez des victimes se trouvant dans la même situation, ne se justifie nullement.

Modification de l'article 1er de la loi du 24 avril 1958.

L'article 22, 3e alinéa, prévoit que la pension de veuve, hors les cas spécifiés, est réduite d'un quart ou de moitié lorsque le décès survient quinze ou vingt-cinq ans après le fait dommageable.

Pareille disposition est absurde, car chaque individu a un indice de robusticité, de capacité vitale qui lui est propre. De plus, le style de vie menée par les différents intéressés occasionnera à son tour des évolutions différentes. L'absurdité apparaît d'autant plus que l'O.M.L. a tous pouvoirs pour déterminer l'importance des facteurs étrangers (âge, etc.) qui sont intervenus dans la cause du décès.

Nous citerons simplement comme exemple le cas d'un requérant qui contracte son invalidité à l'âge de 20 ans; pour que la veuve puisse bénéficier de la pension complète, toutes autres règles respectées, il faut qu'il décède avant l'âge de 35 ans.

Nous proposons la suppression des dispositions incriminées.

Modification de l'article 1er de la loi du 11 juillet 1960.

Cette loi en son article 1er, § 1er, A, 1° et 2° (qui prévoit une augmentation de la pension des différentes catégories de veuves et d'orphelins de guerre), a exclu de cet avantage les veuves et orphelins du temps de paix (période postérieure à la guerre) qui ont été assimilés aux veuves et orphelins de guerre 1940-1945 par la loi du 9 mars 1953.

Nous demandons l'extension de cet avantage aux veuves et orphelins intéressés.

*Modification de l'article 53
des lois coordonnées.*

Par la suppression du § 3 de l'article 53, nous proposons l'octroi ou le maintien du droit à la pension de réparation aux Belges qui acquièrent volontairement une nationalité étrangère ou qui perdent la qualité de Belge.

En effet, cette pension représente une reconnaissance sacrée des devoirs accomplis au service de la Patrie natale. Les infirmités dont souffre une victime de la guerre sont la conséquence des services patriotiques rendus à la Belgique.

Par ailleurs, les articles 50 et 51 accordent la pension à des étrangers ayant servi la Belgique, et qui ne sont pas astreints à acquérir la nationalité belge pour en bénéficier.

G. BEAUDUIN.

**

De weduwen van de invaliden van 1940-1945 hebben geen recht op dit overdraagbaar pensioen. Een zo grote discriminatie tussen slachtoffers die in dezelfde toestand verkeren is geenszins gerechtvaardigd.

Wijziging van artikel 1 der wet van 24 april 1958.

Artikel 22, 3e lid, bepaalt dat het weduwenpensioen, buiten enkele welbepaalde gevallen, op een vierde of de helft wordt gebracht wanneer het overlijden 15 of 25 jaar na het schadegeval plaats heeft.

Een dergelijke bepaling is ongerijmd, want het staat toch vast dat de lichaams- en levenskrachten van persoon tot persoon verschillen. Bovendien kan de levenswijze van iedere belanghebbende na het schadelijk feit op haar beurt tot een verschillende ontwikkeling leiden. Deze bepalingen zijn des te ongerijmd daar alleen de G.G.D. bevoegd is om de omvang te bepalen waarin de externe factoren (leeftijd, enz.) een rol bij het overlijden hebben gespeeld.

Als voorbeeld willen wij hier alleen het geval noemen van een aanvrager die op 20-jarige leeftijd invalide is geworden: zijn weduwe zal slechts op een volledig pensioen aanspraak hebben indien hij vóór de leeftijd van 35 jaar overlijdt, waarbij dan nog voldaan dient te zijn aan alle andere desbetreffende voorschriften.

Wij stellen de opheffing van de betwiste bepalingen voor.

Wijziging van artikel 1 van de wet van 11 juli 1960.

Artikel 1, § 1, A, 1° en 2°, van die wet voorziet in een verhoging van het pensioen der verschillende categorieën oorlogsweduwen en -wezen, maar sluit van dit voordeel de weduwen en wezen uit vreedstijd (naoorlogse periode) uit, die door de wet van 9 maart 1953 met de weduwen en wezen van de oorlog 1940-1945 gelijkgesteld zijn.

Wij vragen de uitbreiding van dit voordeel tot de betrokken weduwen en wezen.

*Wijziging van artikel 53
van de gecoördineerde wetten.*

Door de opheffing van § 3 van artikel 53 stellen wij de toekenning of de handhaving voor van het recht op een vergoedingspensioen voor Belgen die vrijwillig een buitenlandse nationaliteit verkrijgen of de hoedanigheid van Belg verliezen.

Dit pensioen is immers een plechtige erkenning van vaderlandse diensten. De gebrekkigheden waaraan een oorlogsslachtoffer lijdt, zijn het gevolg van de uitstekende patriottische diensten welke aan België zijn bewezen.

Bovendien wordt bij de artikelen 50 en 51 het pensioen toegekend aan de vreemdelingen die België hebben gediend en die niet verplicht zijn de Belgische nationaliteit te verwerven om er het voordeel van te kunnen genieten.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

L'article 13 des lois coordonnées sur les pensions de réparation est remplacé par le texte suivant :

« Le statut des grands mutilés et invalides est applicable aux mutilés, impotents ou malades dont l'invalidité indemnisable, calculée conformément à l'article 9, atteint au moins 100 %. »

ART. 2.

L'article 14 des mêmes lois coordonnées est abrogé.

ART. 3.

L'alinéa 2 de l'article 16 des mêmes lois coordonnées est remplacé par la disposition suivante :

« Elles font l'objet, après cinq ans de la date à laquelle elles ont pris cours, d'une révision périodique, qui porte uniquement sur le degré d'invalidité permanente évalué conformément à l'article 9, même pour les affections reconnues et pour lesquelles aucun pourcentage d'invalidité n'a été accordé. »

ART. 4.

L'article 1er, § 1er, de la loi du 24 avril 1958 accordant sous certaines conditions une pension aux veuves qui ont épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation, créant une rente de combattant et de captivité en faveur des combattants, des prisonniers politiques et des prisonniers de guerre 1940-1945 et réalisant certains ajustements en matière de rente pour chevrons de front est modifié comme suit :

« Article 1er, § 1er. — Peuvent faire valoir leur titre à une pension égale à celle prévue par l'article 22 des lois coordonnées sur les pensions de réparation du 5 octobre 1948 : »

ART. 5.

Le § 3 de l'article 1er de la même loi est abrogé.

ART. 6.

L'alinéa suivant est intercalé entre le 4e et 5e alinéas de l'article 21 des lois coordonnées sur les pensions de réparation :

« Par dérogation aux dispositions qui précèdent, si l'invalidité reconnue au mari s'élève à 60 % au moins du chef d'affections ou d'infirmités contractées ou aggravées du fait de la guerre, ou à 30 % du chef de blessures, la veuve a droit à une pension viagère équivalente au tiers du principal de la pension d'invalidité

VOORSTEL VAN WET

EERSTE ARTIKEL.

Artikel 13 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen wordt vervangen als volgt :

« Het statuut der groot-verminkten en groot-invaliden is toepasselijk op de verminkten, gebrekkigen of zieken wier vergoedbare invaliditeit, berekend overeenkomstig artikel 9, ten minste 100 % bereikt ».

ART. 2.

Artikel 14 van dezelfde gecoördineerde wetten wordt opgeheven.

ART. 3.

Artikel 16, 2^e lid, van dezelfde gecoördineerde wetten wordt vervangen als volgt :

« Zij worden vijf jaar na hun aanvangsdatum periodiek herzien, uitsluitend met betrekking tot de blijvende invaliditeitsgraad, geschat overeenkomstig artikel 9, zelfs voor de erkende aandoeningen waarvoor geen invaliditeitspercentage toegekend werd ».

ART. 4.

Artikel 1, § 1, van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder bepaalde voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde op de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstrepen, wordt gewijzigd als volgt :

« Artikel 1. — § 1. Hebben aanspraak op een pensioen gelijk aan datgene dat is bedoeld in artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen van 5 oktober 1948 : »

ART. 5.

Artikel 1, § 3, van dezelfde wet wordt opgeheven.

ART. 6.

Tussen het 4^e en het 5^e lid van artikel 21 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen wordt een lid ingevoegd, luidende :

« In afwijking van de voorgaande bepalingen heeft de weduwe, indien de erkende invaliditeit van de echtgenoot tenminste 60 % bedraagt uit hoofde van aandoeningen of lichaamsgebreken opgelopen of verergerd ten gevolge van de oorlog, of 30 % uit hoofde van kwetsuren, aanspraak op een lijfrente gelijkwaardig

accordée ou susceptible de revenir au défunt, sans que le rapport de causalité soit requis entre la cause du décès et la blessure, la maladie ou l'infirmité pour autant que le mariage soit antérieur au fait dommageable ou, s'il est postérieur, qu'il ait été contracté, au plus tard, le 28 septembre 1950 ».

ART. 7.

Au 3e alinéa de l'article 22 des mêmes lois coordonnées, les mots : « la pension sera notamment réduite dans ces proportions lorsque le décès a lieu respectivement quinze et vingt-cinq ans après le fait dommageable » sont supprimés.

ART. 8.

A l'article 1er, § 1er, A, de la loi du 11 juillet 1960 majorant le taux des pensions des veuves et orphelins de la guerre 1914-1918, de la guerre 1940-1945 et de la campagne de Corée, élargissant les conditions d'octroi des avantages prévus en faveur de certaines catégories de veuves et d'orphelins, et aménageant certaines dispositions des lois coordonnées sur les pensions de réparation et des lois coordonnées sur les pensions militaires, les n°s 1° et 2°, sont complétés comme suit :

« soit en vertu de l'article 4 de la loi du 9 mars 1953 ».

ART. 9.

Le § 3 de l'article 53 des lois coordonnées sur les pensions de réparation est abrogé.

G. BEAUDUIN.
L. VAN RAEMDONCK.
R. VREVEN.
E. VANTHILT.
J. PEETERS.
A. SNYERS d'ATTENHOVEN.

aan een derde van de hoofdsom van het invaliditeitspensioen dat toegekend is aan de overledene of hem zou toegevallen zijn, zonder dat het oorzakelijk verband vereist is tussen het overlijden en de kwetsuur, de ziekte of het lichaamsgebrek, voor zover het huwelijk dagtekent van vóór het schadegeval of, indien het later plaats had, voor zover het uiterlijk op 28 september 1950 werd gesloten ».

ART. 7.

In artikel 22, derde lid, van dezelfde gecoördineerde wetten worden de volgende woorden weggelaten : « naar die verhoudingen wordt het pensioen inzonderheid verminderd wanneer de getroffene onderscheidenlijk vijftien en vijfentwintig jaar na het schadelijk feit is overleden ».

ART. 8.

In artikel 1, § 1, A, van de wet van 11 juli 1960 tot verhoging van het bedrag der pensioenen van de weduwen en wezen van de oorlog 1914-1918, van de oorlog 1940-1945 en van de veldtocht in Korea, tot uitbreiding van de voorwaarden tot toekenning van de voordelen voorzien ten gunste van sommige categorieën van weduwen en wezen, en tot het aanpassen van sommige bepalingen van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen en van de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen, worden n° 1° en n° 2° aangevuld als volgt :

« ofwel krachtens artikel 4 van de wet van 9 maart 1953 ».

ART. 9.

Artikel 53, § 3, van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen wordt opgeheven.